
Puc admetre lliçons de moral de tothom. De tothom menys d'aquest periòdic que amb tanta **independència** resulta ser el **prototipo dels testaferrós i dels emboscats.**

MIG EN SERIO I MIG EN BROMA

Coses que passen i no haurien de passar:

Que el quinzenal dels badocs prepara una edició extraordinària recopilan tota la brutícia que en forma d'articles hi han anat apareixent d'un temps ençà.

*

Que'l volum tindrà unes 300 planes i es titularà «En nom de Déu i del ben parlar».

*

Que's dividirà en tres parts o sigui «De l'humilitat, de la calúnnia i de la mentida».

*

Que'l pròleg explicarà que surt a la llum perquè un candidat molt conegut no'l va poguer sentar-se als escons del Congrés, car si aquesta vanitat hagués pogut ésser satisfeta no hauria sortit llibre ni fulles, ni articles, ni ex-sagrístants de nit.

*

Que allavors solament hauria restat el quinzenal dels badocs per fer-li encens i predicar pau entre els homes de bona voluntat.

*

Que la «Trinitat» o «unos de las izquierdas», han augmentat en un ex-sagrístà la seva numerosa colla d'escolans.

*

Que amb aquest nou ingrés ja no els hi falta ningú per poguer cel'lebrar una missa de pontifical.

*

Que's natural que hagin demanat auxili a ex-sagrístans perquè estan acostumats a anar de nit i certes feines ni en nom de Déu es poden fer a la llum del dia.

*

Que'l número vinent de la «Pedregada» hi haurà un article dedicat als mistos demostrant que d'ençà que'ls ven el Poblet són molt dolents.

*

Que això serà perquè primer el quinzenal dels ba-

docs ja varen tractar del negoci dels guanós i ara aquest de la «Pedregada», per no ser menys, ja han parlat del negoci del cine.

*

Que efectivament seguint per aquest camí veurem escrites al periòdic dels badocs, de la trinitat, i al dels seus escolans, totes les imbecilitats que són capassos d'escriure la mitja dotzena de despitats que campen per Montblanc i que han pres la nostra vila per camp d'experimentació de la seva mala baba.

*

Que abants senyora Antonia quan anava a cobrar no volia plata per no anar carragat.

*

Que fà pocs dies, sense anar a cobrar carregaba, si hagues volgut baixar unes cuantes escales.

*

Que un soci d'una coneguda societat ja fà temps que va dir que amb aquest enrenou de periòdics, fulles i socis de «nuevos cuño» els hi tocaria el rebre.

*

Que un altre va afegir que s'els hi havia acabat la tranquil·litat i que quansevol dia hi haurien raons.

*

Que ningú es podia pensar que les raons començessin amb la Senyora Antonia que s'ha posat de defensor d'un plet que ningú li demanava, i que no hi ténia art ni part.

*

Que en un dels darrers números del quinzenal dels badocs el nom del ex-candidat i surt escrit una dotzena de vegades.

*

Que davant d'aquesta propaganda s'han reunit els anunciants per a sapiguer quina tarifa paga.

*

I que amb aquest bluf tant fantàstic potser si que acabarà sen veritat allò que ell mateix *amb tota modestia*, va escriure de que llevat d'En Marcel·lí Domingo era l'home més popular de les comarques tarragonines!!!!

Els que en paraules encobertes em diuen que soc un venut, que provin de venir-me a comprar i sabran quin pas s'hi dóna.

Tip. Vda. de A. Monmany-Montblanc